

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 668

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 iulie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 164 din 8 aprilie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, coroborate cu cele ale art. 122 ¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	2–4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
577. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Merghindeal, județul Sibiu	5
583. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Santău, județul Satu Mare	6
584. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Târgșoru Vechi, județul Prahova.....	7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 177 din 19 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	8–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 164

din 8 aprilie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, coroborate cu cele ale art. 122¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionita Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, coroborate cu cele ale art. 122¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Cos Târgoviște — S.A. din Târgoviște în Dosarul nr. 489/2/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 941D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, întrucât chestiunile învederate de autoarea acesteia vizează aspecte ce țin de interpretarea celor două norme criticate, iar în subsidiar, ca neîntemeiată, deoarece din conținutul art. 122¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 se desprinde ideea că regimul creanțelor născute anterior deschiderii procedurii insolvenței este supus normelor ce reglementează această procedură, care au valoare de normă specială, în raport cu dispozițiile Codului de procedură fiscală, astfel că o creanță născută anterior deschiderii procedurii insolvenței nu poate fi valorificată separat de organele fiscale într-o procedură administrativă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 489/2/2015/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind**

procedura insolvenței, coroborate cu cele ale art. 122¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Cos Târgoviște — S.A. din Târgoviște într-o cauză având ca obiect soluținarea recursului declarat în contextul unui litigiu întemeiat pe dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, coroborate cu cele ale Legii nr. 85/2006.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 122¹ din Codul de procedură fiscală, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 56 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, sunt neconstituționale prin coroborare cu dispozițiile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, mai ales din perspectiva modalității de interpretare, fiind contrare principiului legalității, în componenta privind calitatea legii, astfel cum această noțiune a fost reținută și dezvoltată în jurisprudența Curții Constituționale în ceea ce privește criteriile de calitate a legii (claritate, previzibilitate, accesibilitate) sau normele de tehnică legislativă (integrare organică în sistemul legislației, corelare legislativă, conexiune legislativă, trimitere legislativă) (spre exemplu, Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, Decizia nr. 473 din 21 noiembrie 2013, Decizia nr. 196 din 4 aprilie 2013, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, Decizia nr. 494 din 10 mai 2012). Astfel, până la momentul modificărilor antereferite, Codul de procedură fiscală stabilea, în mod expres, în conținutul său reguli privind momentul până la care sunt datorate dobânzi și penalități de întârziere de către debitorul împotriva căruia a fost deschisă procedura insolvenței, precum și reguli pentru organul fiscal în ceea ce privește calcularea eventualelor obligații fiscale accesorii ale debitorului aflat în insolvență, deosebind în funcție de creanțele născute anterior sau ulterior deschiderii procedurii insolvenței. Or, prin normele criticate, o regulă expresă a Codului de procedură fiscală privind datorarea de accesorii de către contribuabilul aflat în insolvență este înlocuită cu o normă ce are un înalt grad de generalitate, care face trimitere, în mod generic, la legea care reglementează procedura insolvenței, fără a indica elementele de identificare ale Legii privind procedura insolvenței (titlul, numărul etc.). Această omisiune, cu titlu de principiu, nu afectează în mod substanțial constituționalitatea textului, în măsura în care interpretarea coroborată a prevederilor Codului de procedură fiscală cu cele ale Legii nr. 85/2006 nu ar fi ridicat probleme în practică. Însă, în speță, coroborarea dispozițiilor criticate ridică probleme specifice din perspectiva accesoriilor datorate de contribuabilul împotriva căruia se deschide procedura insolvenței, de vreme ce nașterea accesoriilor în materie fiscală și dreptul organului fiscal de a percepe aceste

accesorii sunt condiționate (i) de expirarea termenului de plată a obligației fiscale principale, (ii) de emiterea unei decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii, (iii) de comunicarea acesteia către contribuabil și (iv) de expirarea termenului de plată prevăzut în decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii, momente care sunt de natură să schimbe calificarea creanței, în raport cu plasarea lor în timp față de momentul deschiderii procedurii și al înscrierii creanțelor la masa credală.

6. Astfel, din moment ce atât Codul de procedură fiscală, cât și Legea nr. 85/2006 sunt legi speciale care intră în concurs în situația contribuabililor/plătitorilor aflați în insolvență, este dincolo de orice îndoială faptul că, din perspectiva tehnicii legislative, ar fi fost necesară menținerea unei reguli clare, precise în cadrul Codului de procedură fiscală, iar nu înlocuirea unei astfel de reguli cu o normă de trimitere cu un înalt grad de generalitate. Prin urmare, dispozițiile criticate nu sunt în măsură să se integreze organic în sistemul legislației ca urmare a necorelării cu prevederile Legii nr. 85/2006, fiind constituționale în măsura în care art. 122¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 ar fi făcut trimitere, în mod specific, cel puțin la capitolul III din Legea nr. 85/2006, context în care coroborarea prevederilor Codului de procedură fiscală cu Legea nr. 85/2006 ar fi fost facilitată. Astfel, pe de o parte, debitorul nu poate prevedea, în raport cu dispozițiile legale în vigoare, dacă organul fiscal va putea emite ulterior deschiderii procedurii decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii, care în raport cu momentul comunicării și al expirării termenului de plată să devină obligații curente, în cadrul procedurii. Pe de altă parte, nici organul fiscal nu este în măsură să prevadă dacă la momentul deschiderii procedurii are obligația de a individualiza, de îndată și înainte de depunerea cererii de înscriere a creanțelor la masa credală, toate obligațiile accesorii ale contribuabilului împotriva căruia este deschisă procedura insolvenței, putând fi astfel generată și o lipsă de uniformitate la nivelul practicii administrative, care pune în discuție principiul securității juridice.

7. În contextul criticilor de neconstituționalitate se mai menționează că, în privința valorificării creanțelor fiscale împotriva debitorilor aflați în procedura insolvenței și a modului în care se coroborează legislația în materie fiscală (Codul fiscal) cu Legea nr. 85/2006, prin Decizia nr. 28 din 16 aprilie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a stabilit că, în concursul dintre prevederile celor două legi, se impune să se acorde prevalență Legii nr. 85/2006, aceasta din urmă constituind *lex specialis* în raport cu Codul fiscal, întrucât acesta este cel care reglementează procedura generală de stabilire a creanțelor fiscale și de recuperare a creanțelor fiscale împotriva debitorilor care nu se află în situații speciale, cum este procedura de insolvență.

8. Față de cele prezentate, se învederează că, din coroborarea dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 cu cele ale art. 122¹ din Codul de procedură fiscală (normă de trimitere), rezultă, fără îndoială, că atâta vreme cât creanța principală este o creanță născută înainte de momentul deschiderii procedurii de insolvență, în nicio situație după deschiderea procedurii nu pot fi calculate, individualizate sau datorate de către debitor accesorii aferente respectivei creanțe.

9. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** opinează că reglementarea conținută în dispozițiile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 și ale art. 122¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 poate induce ideea încălcării art. 1 alin. (5) din Constituție prin lipsa de precizie și de previzibilitate a coroborării dintre aceste dispoziții legale.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, coroborate cu cele ale art. 122¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007. În dinamica legislativă, Legea nr. 85/2006 a fost abrogată prin art. 344 lit. a) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, iar Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 a fost modificată și completată, succesiv, prin mai multe acte normative (spre exemplu, prin art. I din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 2 septembrie 2011), fiind abrogată prin art. 354 lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015. Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, dispozițiile art. 352 din Legea nr. 207/2015 (cu privire la aplicarea legii noi și ultraactivarea legii vechi) și ale art. 343 din Legea nr. 85/2014 (referitor la faptul că procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date), precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate, care au următorul cuprins:

— Art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006: „(1) *Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii.*”;

— Art. 122¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003: „În cazul contribuabililor cărora li s-a deschis procedura insolvenței, pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței se datorează dobânzi și penalități de întârziere potrivit legii care reglementează această procedură.”

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, în componenta privind calitatea legii.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta este formulată din perspectiva coroborării normelor Codului de procedură fiscală cu cele ale legislației în materia insolvenței, în realitate, fiind invocată din perspectiva interpretării și aplicării normelor legale, în practică, la speța dedusă judecării, respectiv a modului în care autoritățile abilitate au interpretat și au aplicat legea cu privire la dobânzi, majorări sau penalități în cazul contribuabililor cărora li s-a deschis procedura insolvenței, pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței și care datorează dobânzi și penalități de întârziere potrivit Codului de procedură fiscală.

16. Cu privire la acest aspect, Curtea a reținut că interpretarea normelor de lege este operațiunea de stabilire a conținutului și a sensului la care acestea se referă și este o etapă absolut necesară în vederea aplicării corecte a legii la situația de fapt concretă din cauză, instanța de judecată fiind ținută să aplice în acest scop metodele de interpretare a normelor juridice. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost învestite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de

aplicare a legii. Totodată, Curtea a statuat că, în conformitate cu principiile enunțate în teoria generală a dreptului, norma juridică se interpretează în mod sistematic, prin coroborare cu alte dispoziții normative care țin de aceeași instituție juridică sau de aceeași ramură de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Rațiunea procedeelor sistematice de interpretare se întemeiază pe natura sistemică a ansamblului normelor de drept, în care normele se află într-o legătură funcțională, caracteristică elementelor unei structuri (Decizia nr. 393 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 25 august 2020, paragraful 25).

17. Așa fiind, fiecare normă se completează prin celelalte și își dezvăluie întregul sens în cadrul sistemului de norme care este dreptul. În acest context, norma criticată nu poate fi privită în mod individual, izolat, ci se va interpreta în mod sistematic, prin coroborare cu celelalte prevederi normative din actul în care se regăsește sau care sunt adoptate pentru organizarea executării legii ori în aplicarea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 144 din 13 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 16 aprilie 2019, paragraful 68). Așadar, aplicarea și interpretarea legii sunt chestiuni ce țin de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție, acestea fiind cele care pot determina înțelesul normei, aplicând principiile de interpretare a legii, și modul concret de aplicare la situații concrete.

18. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, coroborate cu cele ale art. 122¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Cos Târgoviște — S.A. din Târgoviște în Dosarul nr. 489/2/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 aprilie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ionița Cochînțu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea stemei comunei Merghindeal, județul Sibiu**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Merghindeal, județul Sibiu, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Merghindeal, județul Sibiu, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Tánczos Barna
Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

București, 4 iulie 2025.
Nr. 577.

ANEXA Nr. 1*)

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Merghindeal, județul Sibiu

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Merghindeal,
județul Sibiu

Descrierea stemei

Stema comunei Merghindeal este compusă dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, despicat. La dreapta, în câmp roșu, se află o acvilă pe un soclu dreptunghiular, conturnată și cu aripile deschise, însoțită dreapta-stânga de câte o stea cu cinci raze, totul de aur.

La stânga, în câmp albastru, se află un turn de biserică, cu acoperiș în două ape, terminat cu un glob. Turnul are în partea superioară un pridvor cu ceas, iar la etajele inferioare se văd două ferestre înguste, dreptunghiulare, așezate una sub alta. La dreapta și la stânga turnul este flancat de un zid în ruină, reprezentat stilizat în trepte. Toată compoziția este de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint, cu un turn crenelat.

Semnificația elementelor însumate

Acvila de aur pe soclu simbolizează deopotrivă vechimea așezării, atestată documentar în secolul al XIII-lea, și profilul mândru al locuitorilor.

Cele două stele care o însoțesc reprezintă cele două sate care compun comuna, mai precis Merghindeal (localitatea de reședință) și Dealu Frumos (considerat ca fiind centrul țării).

Biserica face trimitere la bisericile fortificate din Merghindeal și din Dealu Frumos, ce datează din secolul al XIII-lea.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea stemei comunei Santău, județul Satu Mare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Santău, județul Satu Mare, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Santău, județul Satu Mare, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

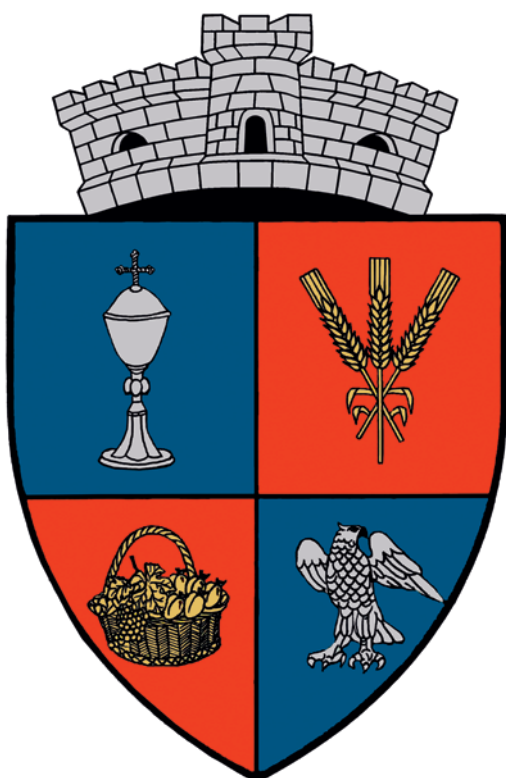
PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Tánczos Barna
Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

București, 14 iulie 2025.
Nr. 583.

ANEXA Nr. 1*)

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Santău, județul Satu Mare**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE**
elementelor însumate ale stemei
comunei Santău, județul Satu Mare**Descrierea stemei**

Stema comunei Santău se compune dintr-un scut francez medieval, triumfiular, cu marginile rotunjite, scartelat.

În cartierul 1, în câmp albastru, se află un potir cu capac, de argint, cu o cruce treflată cu împletitură.

În cartierul 2, în câmp roșu, se află un coș de trei spice de grâu, de aur.

În cartierul 3, în câmp roșu, se află un coș de nulele cu toartă, încărcat cu cinci prune și un ciorchine de strugure, totul de aur.

În cartierul 4, în câmp albastru, se află o acvilă redată în semiprofil, cu capul întors spre stânga, cu aripile deschise, de argint.

Scutul este timbrat cu o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Potirul amintește de Altarul de vară de la Santău ce a fost ridicat pe locul fostei mănăstiri de călugări, care a existat aici, începând cu anul 1700, și care a dispărut în urma încercării de convertire a românilor ortodocși la catolicism.

Spicele de grâu semnifică ocupația seculară a localnicilor și bogăția în cereale, iar numărul lor indică numărul satelor componente ale comunei.

Coșul cu prune și strugure reprezintă bogăția viticolă și pomicolă a localității.

Acvila face trimitere la monumentul eroilor din Santău, căzuți la datorie în Primul Război Mondial (1914-1918).

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea stemei comunei Târgșoru Vechi,
județul Prahova

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Târgșoru Vechi, județul Prahova, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Târgșoru Vechi, județul Prahova, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Tánczos Barna

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și
administrației,

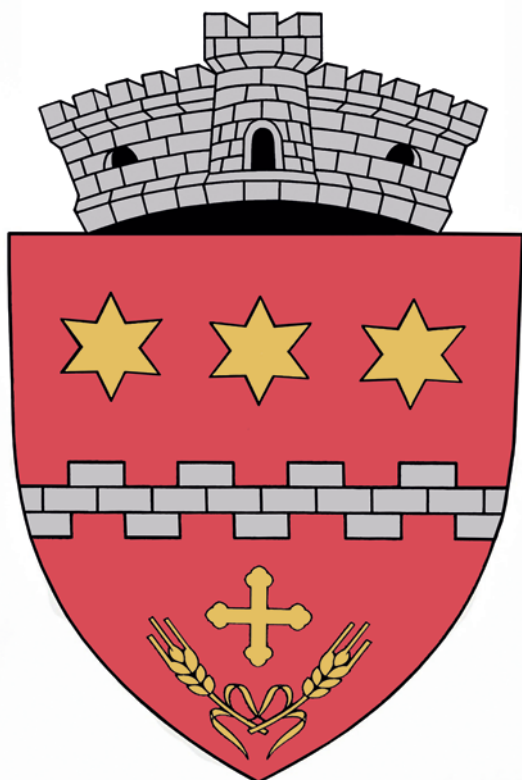
Cseke Attila-Zoltán

București, 14 iulie 2025.

Nr. 584.

ANEXA Nr. 1*)

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Târgșoru Vechi, județul Prahova**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE**
elementelor însumate ale stemei
comunei Târgșoru Vechi, județul Prahova**Descrierea stemei**

Stema comunei Târgșoru Vechi se compune dintr-un scut triunghiular roșu, cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu crenelat, din argint.

În partea superioară se află trei stele, fiecare cu câte șase colțuri, de aur.

În vârful scutului se află o cruce treflată, flancată de două spice de grâu, care se întretaie în partea inferioară, toate de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Cele trei stele sunt elemente din blazonul familiei Morutzi, familie care a deținut teritorii în comună.

Brâu crenelat face trimitere la castrul roman din sec. I-II din epoca romană.

Crucea face trimitere la biserica de pe incinta domnească, ctitorită de Antonie Vodă din Popești (1669-1671).

Cele două spice fac referire la ocupația principală a locuitorilor, agricultura.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 177

din 19 mai 2025

Dosar nr. 2.960/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Maria Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.960/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Georgiana Toader, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările

conexate formulate de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 18.784/3/2022* și nr. 5.365/3/2021*.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, însă acestea nu au depus puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularii și obiectul sesizărilor

7. Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 25 noiembrie 2024, în Dosarul nr. 18.784/3/2022*, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în perioada 2019-2022 soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi se calculează în baza unei valori de referință sectorială de 600 lei prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010.

Dacă, începând cu data de 9 aprilie 2015, prin raportare la art. 1 alin. (5¹), art. 5 alin. (1¹) și alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, precum și art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 32 din 19 octombrie 2015, Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2020, așa cum a fost aprobată prin Legea nr. 280/2020, soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi trebuiau stabilite la nivelul maxim din grila în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice din cadrul familiei ocupaționale „Apărare, ordine publică și securitate națională” pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație.

Dacă modificarea cuantumului soldelor de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi implică modificarea și a sporurilor/adaosurilor/sumelor tranzitorii care se raportează la acestea și dă dreptul la plata de diferențe și dacă aceste diferențe se impun a fi actualizate cu indicele de inflație și implică plata de daune-interese moratorii egale cu dobânda legală penalizatoare.

Dacă se consideră discriminare în sensul prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 137/2000 stabilirea soldelor de funcție ale persoanelor nou-angajate în baza unui algoritm diferit de cel în baza căruia au fost stabilite soldele de funcție ale reclamanților, angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 17 decembrie 2024, cu nr. 2.960/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 19 mai 2025.

9. Ulterior, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost înregistrată cu nr. 2.961/1/2024 sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în care s-a dispus, prin Încheierea din 25 noiembrie 2024, în Dosarul nr. 5.365/3/2021*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în perioada 2017 până la zi soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi se calculează prin raportare la salariul minim brut garantat în plată.

Dacă în perioada 2018-2021 soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi se calculează în baza unei valori de referință sectorială de 600 lei prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010.

Dacă în anii 2015-2016, prin raportare la Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2020, așa cum a fost aprobată prin Legea nr. 280/2020, soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi trebuiau stabilite la nivelul maxim din grila salarială în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice din cadrul familiei ocupaționale „Apărare, ordine publică și securitate națională” pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație.

Dacă modificarea cuantumului soldelor de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi implică modificarea și a sporurilor/adaosurilor/sumelor tranzitorii care se raportează la acestea și dacă dreptul la plata de diferențe și dacă aceste diferențe se impun a fi actualizate cu indicii de inflație și implică plata de daune-interese moratorii egale cu dobânda legală penalizatoare și penalități pe zi de întârziere.

Dacă se consideră discriminare în sensul prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 137/2000 stabilirea soldelor de funcție ale persoanelor nou-angajate în baza unui algoritm diferit de cel în baza căruia au fost stabilite soldele de funcție ale reclamanților, angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi.

10. Având în vedere existența unei strânse legături între obiectul primei sesizări și obiectul sesizării înregistrate ulterior, în temeiul art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, s-a dispus conexarea Dosarului nr. 2.961/1/2024 la Dosarul nr. 2.960/1/2024.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

11. Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (în vigoare de la 1 ianuarie 2011 până la 30 iunie 2017, fiind abrogată prin Legea-cadru nr. 153/2017).

12. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014).

Art. 1 alin. (51): „Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și

personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Art. 5 alin. (11): „Prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii — medii, superioare, postuniversitare, doctorale —, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării.”

Art. 5 alin. (12): „Prevederile alin. (11) se aplică și pentru calculul indemnizației de încadrare pentru persoanele care sunt demnitari, ocupă funcții publice și de demnitate publică, ca unică formă de remunerare a activității corespunzătoare funcției.”

13. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2016, cu modificările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), cu referire la art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015:

Art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015: „Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

14. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017):

Art. 39 alin. (1): „Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.”

15. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2020 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și alte modificări fiscal-bugetare, aprobată cu completări prin Legea nr. 280/2020

16. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 137/2000 privind modul de acordare a sumelor de bani reprezentând ajutoare și plăți compensatorii de care beneficiază, potrivit legii, cadrele militare trecute în rezervă sau direct în retragere (în vigoare de la 22 septembrie 2000 până la 16 mai 2001, fiind abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2001).

III. Obiectul investirii instanțelor care au solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricinile

17. Dosarul nr. 18.784/3/2022* și Dosarul nr. 5.365/3/2021* se află pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte

de muncă și asigurări sociale, fiind cauze având ca obiect drepturi bănești în care cererile au fost formulate de reclamantși persoane fizice în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Jandarmi a Municipiului București, angajați ai acesteia.

*Dosarul nr. 18.784/3/2022**

18. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantșii au solicitat obligarea pârâtei Direcția de Jandarmi a Municipiului București la recalcularea drepturilor lor salariale, deoarece salariile au rămas aproape constante în anii 2009-2020, creșterile salariale fiind nesemnificative și fără aplicarea corectă a actelor normative incidente. Au arătat că soldele lor de funcție au rămas la nivelul anului 2009, valoarea de referință utilizată fiind 197,33 lei, la fel și coeficientul, iar sporurile aplicate sunt cele din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 138/1999*).

19. În motivare au arătat, în esență, că, deși cei mai mulți dintre ei nu au solde de merit plătite, sporurile le sunt achitate diferit fără nicio justificare și nu la nivel maxim, rezultând astfel situații în care două persoane cu aceleași funcții sunt plătite diferit.

20. Au mai susținut reclamantșii că sporul de noapte pentru munca suplimentară prestată în anul 2021 nu le-a fost achitat, acesta trebuind să fie în proporție de 75% din solda funcției de bază, respectiv de 100% dacă munca era prestată în ziua de repaus sau de sărbătoare legală.

21. *Pârâta a depus întâmpinare* prin care a arătat cu privire la fondul cauzei că, începând cu data de 1 ianuarie 2011, legiuitorul a stabilit că solda de funcție preia nivelul salarial al soldei funcției de bază astfel cum a fost acordată personalului militar pentru luna octombrie 2010, la care s-a adăugat și cuantumul sumei compensatorii cu caracter tranzitoriu.

22. Pârâta susține că solda de funcție în valoare absolută este cea care se compară cu nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, drepturile bănești ale reclamantșilor fiind corect calculate mai ales în contextul în care aceștia nu relevă un alt mod de calcul din care să se deducă și eventualul prejudiciu pretins.

23. Prin Încheierea de ședință pronunțată la 25 noiembrie 2024, instanța de trimitere a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus suspendarea judecării.

*Dosarul nr. 5.365/3/2021**

24. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantșii au solicitat obligarea pârâtei Direcția de Jandarmi a Municipiului București la recalcularea drepturilor lor salariale, deoarece salariile au rămas aproape constante în anii 2009-2020, creșterile salariale fiind nesemnificative și fără aplicarea corectă a actelor normative incidente. Învederează că soldele de funcție au rămas la nivelul anului 2009, valoarea de referință utilizată fiind 197,33 lei, la fel și coeficientul, iar sporurile aplicate sunt cele din Legea nr. 138/1999. Or, în opinia reclamantșilor, aplicarea corectă a legii presupune că solda de funcție, și nu solda funcției de bază, să fie egală cu salariul minim brut pe țară aflat în plată înmulțit cu coeficientul de ierarhizare al funcției la care se adaugă valoarea gradului și se calculează cu sporurile etc. Arată că această formulă de calcul nu a fost respectată.

25. Reclamantșii susțin că, în prezent, solda de funcție se calculează prin înmulțirea coeficientului de ierarhizare al funcției cu valoarea de referință, formulă care nu este legală.

26. Sumele compensatorii tranzitorii introduse prin art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte

măsuri în domeniul bugetar și majorarea din Legea nr. 152/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, introduse în solda funcției de bază, reprezintă „adaosuri” care nu pot fi luate în considerare la calculul soldei de funcție, nu sunt echivalente salariului brut minim pe economie dat în plată și nu duc la înlăturarea obligației raportării la acesta în înlăturarea de la aplicare a hotărârilor de Guvern referitoare la acest salariu.

27. Aplicarea corectă a legii presupune ca solda de funcție, și nu solda funcției de bază, să fie egală cu salariul minim brut pe țară aflat în plată înmulțit cu coeficientul de ierarhizare al funcției la care se adaugă valoarea gradului și se calculează cu sporurile.

28. Așadar, aplicarea dispozițiilor legale s-a realizat discriminatoriu de către Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Jandarmeriei Române, ajungându-se la situații inechitabile în privința salariilor.

29. Solda de funcție ar fi stabilită în mod corect prin raportare la salariul minim brut pe economie garantat în plată. Or, solda de funcție este compusă în prezent, conform susținerilor reclamantșilor, dintr-o valoare de referință și un coeficient în sporuri și adaosuri. Însă nici valoarea de referință și nici coeficientul nu pot fi identice în cazul celor doi reclamantși, având în vedere că plutonierul are un grad superior primului și o vechime mai mare în instituție, nefiind respectată formula: salariul minim brut pe economie garantat în plată (valoarea de referință) X coeficientul de referință. Nu se respectă nici minimul soldei de funcție stabilite prin anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017 și nici coeficientul prevăzut în această anexă.

30. De altfel, Legea-cadru nr. 284/2010 a prevăzut că valoarea de referință care se va lua în calcul la calculul soldei de funcție este de 600 de lei. Ulterior, în anul 2010 această dispoziție a fost suspendată de la aplicare pentru ca în anul 2011 să se reia dispoziția prin legea salarizării din 2011 la care s-au raportat toate trimiterile ulterioare.

31. Consideră că omisiunea aplicării acestor hotărâri și a Legii-cadru nr. 153/2017 cu privire la creșterile salariale pentru o anumită categorie de personal pentru anii 2015-2018, deși au existat prevederi legale în acest sens, echivalează cu aplicarea unui tratament discriminatoriu constând în încălcarea principiului egalității de tratament pentru o situație asemănătoare.

32. *Pârâta a depus întâmpinare* prin care susține, în esență, că reconstrucția salarială după data de 1 ianuarie 2010 a presupus stabilirea salariului lunar prin raportare la nivelul salarial de la 31 decembrie 2009 al unor elemente componente, legiuitorul adoptând politici salariale potrivit cărora pentru salariul de funcție prevăzut de legislația în vigoare nu au fost aplicate valorile de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare din legile-cadru adoptate în perioada 2010-2017, fiind avut în vedere nivelul salarial de la 31 decembrie 2009.

33. Cuantumul elementelor cuprins în salariile de funcție, ca valori absolute, respectiv prin suma compensatorie cu caracter tranzitoriu, are în vedere situațiile particulare individuale de desfășurare a activității profesionale, precum și parametrii tehnici specifici fiecărei funcții.

34. Ținând cont de normele de tehnică legislativă pentru elaborarea unor acte normative, prin hotărâri de Guvern nu se pot aduce modificări ale modalității de salarizare a personalului bugetar adoptate la nivel de lege, caz în care este clar faptul că prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2017 nu s-a reglementat aplicarea nivelului salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată prin eliminarea unor cuantumuluri salariale cuprinse în valorile absolute ale salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție aflate în plată conform nivelului de salarizare stabilit prin legislația-cadru de salarizare în vigoare în perioada 2010-2017, pe baza reconstrucției salariale.

35. Menționează că în situația în care nu s-ar ține cont de politicile salariale instituite de legiuitor după 1 ianuarie 2010 în ceea ce privește reconstrucția salariului de funcție actual, iar nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată ar fi comparat doar cu un singur element din totalitatea celor care în prezent sunt utilizate la reconstrucția salariului de funcție, rezultatul salarial ar încălca toate principiile și criteriile legale referitoare la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, inclusiv pe cele stabilite de sistemul de salarizare, conform cărora drepturile de natură salarială se stabilesc numai prin norme juridice de forță legii.

36. Legislația-cadru în vigoare în anul 2010 a preluat un nivel de salarizare existent la 31 decembrie 2009, cu reconstrucția salarială a soldei de funcție potrivit art. 30 alin. (5) și (6) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, legislația în vigoare după 1 ianuarie 2011 a preluat nivelul de salarizare aferent lunii octombrie 2010, cu reconstrucția salarială a soldei de funcție potrivit art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și legilor anuale speciale de aplicare etapizată a Legii-cadru nr. 284/2010, iar după 1 iulie 2017 a fost preluat nivelul de salarizare acordat pentru luna iunie 2017, inclusiv pentru solda de funcție, pentru toată perioada de aplicare etapizată a legii-cadru, potrivit art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017.

37. Învederează că, deși se încearcă crearea confuziei că solda de funcție acordată în prezent militarilor este echivalentă cu salariul pentru funcția îndeplinită ce este tratat ca „sume aferente salariului de încadrare” [art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016], cu toate acestea, prin aplicarea legislației-cadru de salarizare prezentate se distinge diferențierea dintre aceste două noțiuni, inclusiv terminologică, ținând cont de faptul că salariul de funcție reglementat începând cu 1 ianuarie 2010 se determină luând în calcul și cuantumul salariului pentru funcția îndeplinită, la care militarul ar fi fost îndreptățit la data de 31 decembrie 2009, pe lângă celelalte elemente salariale prevăzute de art. 30 alin. (5) și (6) din Legea-cadru nr. 330/2009, art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010.

38. Prin Încheierea de ședință pronunțată la 25 noiembrie 2024, instanța de trimitere a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus suspendarea judecății.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

39. Instanțele de trimitere au constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

40. Astfel, instanțele de trimitere au apreciat că de dezlegarea acestei probleme de drept depinde soluționarea cauzei, având în vedere și faptul că reclamantii, în calitate de personal al Direcției Generale de Jandarmi a Municipiului București, deci persoane care fac parte din personalul plătit din fonduri publice, pretind recalcularea retroactivă a unor drepturi bănești prin utilizarea unui anumit algoritm de calcul care să aibă în vedere elementele invocate de aceștia, aspecte care vizează modul de stabilire a unor drepturi salariale sau de natură salarială.

41. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

42. În cauză, părțile au arătat că nu sunt incidente prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prin

raportare la soluțiile deja pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin deciziile nr. 49 din 18 iunie 2018, nr. 51 din 11 noiembrie 2019, nr. 15 din 17 februarie 2020, nr. 36 din 4 iunie 2018, nr. 23 din 26 septembrie 2016 și nr. 48 din 16 iunie 2018, pronunțate de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

43. Instanțele de trimitere nu au exprimat puncte de vedere cu privire la problema de drept pentru a evita o antepunțare în situația în care sesizarea ar fi respinsă ca inadmisibilă sau în eventualitatea înlăturării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 ca efect al admiterii excepției de neconstituționalitate invocate în alte cauze cu privire la această ordonanță.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

44. Curtea de Apel București a comunicat că *la nivelul Secției a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a Tribunalului București* au fost identificate 5 cauze similare (dosarele nr. 7.916/3/2021*, nr. 12.652/3/2021, nr. 15.334/3/2022*, nr. 16.351/3/2022*, nr. 19.011/3/2022* etc.), cu hotărâri definitive menținute în calea de atac sau neatate.

45. Arată că din analiza hotărârilor menționate s-a constatat că pentru soluționarea obiectelor litigiilor se are în vedere structura veniturilor lunare ale reclamanților așa cum rezultă din analiza istoricului reglementărilor în materie.

46. Astfel, ținând cont de continuitatea în preluarea principiilor de reîncadrare salarială din Legea-cadru nr. 330/2009 și în legile anuale de salarizare ulterioare, întregul proces de salarizare aplicabil după data de 1 ianuarie 2010 reprezintă o „reconstrucție salarială” a elementelor salariale specifice funcției, vechimii și gradului militar/profesional și a unor cuantumuri ale elementelor salariale (prime, indemnizații, sporuri etc.) de care reclamanții au beneficiat în decembrie 2009, prin preluări succesive ale unui nivel de salarizare aflat în plată în luna decembrie a anului anterior.

47. Structura inițială a veniturilor lunare ale cadrelor militare era prevăzută la art. 3 din Legea nr. 138/1999 (forma în vigoare la 31 decembrie 2009) astfel: „... o soldă lunară compusă din: solda de funcție, solda de grad, solda de merit, indemnizația de comandă, gradații și indemnizația de dispozitiv”.

48. Mai departe, la art. 4 alin. (1) se prevedea că: „(1) Soldele de funcție ale cadrelor militare în activitate și ale militarilor angajați pe bază de contract sunt diferențiate prin coeficienți de ierarhizare, în raport cu atribuțiile ce revin fiecărei funcții, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, solicitările la efort, arma și eșalonul la care își desfășoară activitatea”, Guvernul fiind abilitat să stabilească coeficienții de ierarhizare ai soldelor de funcție pentru celelalte funcții din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, acesta fiind probabil temeiul primelor pretenții dintre cele de mai sus.

49. Acești coeficienți de ierarhizare erau multiplicați cu o valoare de referință sectorială care era definită la art. 52 ca fiind: „(1) Valoarea corespunzătoare coeficienților de ierarhizare din prezenta lege se stabilește în raport cu valoarea de referință sectorială, calculată în funcție de valoarea de referință universală și de indicatorul de prioritate intersectorială de 0,55, prevăzute în anexa nr. 1 lit. D. (2) Valoarea de referință universală, valoarea de referință sectorială și indicatorii de prioritate intersectorială se stabilesc anual prin legea bugetului de stat.”

50. Acest element de calcul, respectiv valoarea de referință sectorială pentru determinarea soldelor de funcție și de grad ale personalului militar, a fost stabilit inițial nominal în chiar legea de mai sus, apoi crescut treptat și din nou indicat nominal prin mai multe acte normative ca: Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 42/2001, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2002, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2003, Ordonanța Guvernului nr. 13/2005, Ordonanța Guvernului nr. 19/2006, Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, ajungând la data de 1 octombrie 2008 la valoarea de 197,3387 lei (RON).

51. Mai departe, legile-cadru de salarizare și cele anuale de punere în aplicare au redenumit și redefinit solda lunară ca fiind:

— solda lunară ce include solda funcției de bază (potrivit Legii-cadru nr. 330/2009, alături de solda de grad, gradații și, după caz, indemnizația de comandă), solda funcției de bază acordată în baza acestei legi urmând a fi stabilită prin utilizarea unor coeficienți de ierarhizare, valoarea coeficientului de ierarhizare 1,00 pentru anul 2010 fiind de 705 lei;

— solda lunară ce include solda de funcție (potrivit Legii-cadru nr. 284/2010, alături de sporurile, indemnizațiile, compensațiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar), solda de funcție acordată în baza acestei legi urmând a fi stabilită prin înmulțirea coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare cu valoarea de referință, rotunjindu-se din leu în leu în favoarea salariatului, aceasta din urmă având la data intrării în vigoare a acestei legi valoarea de 600 lei, ce a fost menținută până în 28 februarie 2017;

— solda funcției de bază ce include solda de funcție (potrivit Legii-cadru nr. 153/2017, alături de solda de grad/salariul gradului profesional deținut, gradații și, după caz, solda de comandă/salariul de comandă, indemnizații, compensații, sporuri, prime, premii și alte drepturi salariale în bani), în aceasta fiind deci incluse sporurile și indemnizațiile care, potrivit Legii-cadru nr. 330/2009, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010.

52. Așadar, solda de funcție reglementată de Legea-cadru nr. 153/2017 ca parte a soldei lunare a militarilor este aceeași cu „solda funcției de bază” reglementată de Legea-cadru nr. 330/2009 ca parte a salariului de bază de încadrare.

53. Însă aceste reglementări nu afectează modul de calcul al veniturilor salariale, deoarece art. 38 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește expres și imperativ că „prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017”, dispozițiile art. 38 alin. (3)-(6) din același act normativ prevăzând creșteri salariale treptate, care se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2018, astfel ca, până în anul 2022, să fie atins nivelul salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, prevăzut în anexele legii.

54. Prin urmare, față de sistemul de salarizare instituit de legiuitor prin legile-cadru de salarizare arătate anterior, având în vedere că nivelul efectiv al salariului s-a tot raportat la nivelul salariului aflat în plată în anul anterior (de regulă, luna decembrie), s-a apreciat că solicitarea părților de a raporta solda funcției de bază la nivelul salariului minim nu poate fi acceptată ca regulă generală, ci numai punctual, acolo unde veniturile militarilor, calculate în raport cu dispozițiile actelor normative de rang superior, se situează sub nivelul salariului minim stabilit de legiuitor, angajatorul fiind obligat să acorde acest nivel minim de salarizare.

55. S-a mai apreciat că cererea părților tinde la o modificare a soldei de funcție stabilite la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010 printr-o formulă de calcul ce nu are suport în litera legii, și anume descompunerea abstractă a acesteia, prin darea la o parte a sumelor compensatorii cu caracter tranzitoriu acordate la acea vreme, iar diferența să fie egalată cu salariul etalon prevăzut în actualul context normativ de Legea-cadru nr. 153/2017.

56. Având în vedere cele de mai sus care se referă la raportarea soldei funcției de bază la salariul minim brut garantat

în plată și faptul că nu s-a conturat o practică și în privința modului de calcul al acestei solde prin raportare la valoarea de referință sectorială de 600 lei prevăzută de Legea-cadru nr. 284/2010, punctul de vedere exprimat a fost în sensul că, prin raportare la istoricul reglementărilor în materie de salarizare analizate în respectivele cauze din care a rezultat că cel puțin primele 2 legi-cadru de salarizare nu au fost niciodată integral aplicate, deci nici Legea-cadru nr. 284/2010, soldele reclamanților nu pot fi astfel recalculate, cauza fiind actele anuale de perpetuare a drepturilor anterioare, de obicei a celor din decembrie anul anterior.

57. În lipsa unei jurisprudențe relevante și cu privire la discriminarea determinată de stabilirea soldelor de funcție ale persoanelor nou-angajate în baza unui algoritm diferit de cel în baza căruia au fost stabilite soldele de funcție ale reclamanților, punctul de vedere exprimat a fost în sensul că aplicarea la date diferite a unor legi cu conținut diferit nu constituie *de plano* discriminare în sensul Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, o eventuală diferențiere nejustificată în acest sens putând face obiectul unei excepții de neconstituționalitate ce ar putea să înlăture de la aplicare legea care naște diferențierea.

58. Cu referire la stabilirea soldelor de funcție ale reclamanților la nivelul maxim din grilă în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice din cadrul familiei ocupaționale „Apărare, ordine publică și securitate națională” pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, s-a constatat că aceștia fac referire expresă la interpretarea dată deja de instanța supremă în Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, aplicarea acesteia presupunând o analiză de speță care excedează sesizării.

59. În același sens au fost trimise puncte de vedere de către Tribunalul Ilfov, Tribunalul Teleorman, Tribunalul Iași și Tribunalul Vaslui.

60. Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Călărași și Tribunalul Vaslui au comunicat hotărâri judecătorești identificate ca fiind relevante sub aspectul problemei de drept din întrebare.

61. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară în materie și nici nu au comunicat opinii teoretice.

62. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

63. Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 49/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 octombrie 2018, privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, prin care s-a decis că:

„În interpretarea dispozițiilor art. 31 alin. (1), raportat la art. 31 alin. (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național.”

64. Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 51/2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 30 ianuarie 2020, privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 947/110/2018, prin care s-a stabilit că: „Termenul de «salariu de bază» prevăzut de art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și

alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, și de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează extensiv, în sensul că se referă și la «salariul funcției de bază» al polițiștilor.”

65. Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 15/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 16 iunie 2020, prin care s-a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 448/98/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în situația polițiștilor, aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, Hotărârii Guvernului nr. 846/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată și ale Hotărârii Guvernului nr. 937/2018 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată se face prin analiza comparativă a nivelului salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată cu cel al cuantumului salariului de funcție al polițiștilor, astfel cum este reglementat în cuprinsul Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (art. 4 din anexa nr. VII la lege) și Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (art. 3 și 4 din anexa nr. VI la lege), stabilit în plată potrivit legilor anuale de aplicare etapizată a acestor legi-cadru de salarizare.”

66. Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 32/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 9 februarie 2016, privind examinarea sesizării formulate Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă, prin care s-a stabilit că:

„În raport cu prevederile art. 7 din Legea-cadru nr. 284/2010, ce stabilesc aplicarea etapizată a dispozițiilor sale, și cu cele ale art. 4 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. 4 alin. (2) din Legea nr. 283/2011, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, care opresc aplicarea efectivă a valorii de referință și a coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare din anexele Legii-cadru nr. 284/2010, ținând seama și de prevederile art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010, se va face distincție între reîncadrare, potrivit legii-cadru de salarizare, și plata efectivă a drepturilor salariale.

Plata efectivă a drepturilor salariale urmează a se efectua potrivit dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010 prin raportare la nivelul de salarizare în plată pentru funcția similară, respectiv prin raportare la drepturile salariale acordate unei persoane cu același grad profesional și aceeași tranșă de vechime în muncă și în funcție și care a trecut în aceste tranșe de vechime ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 285/2010.”

67. Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 36/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018, privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 5.630/3/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, prin care s-a stabilit că:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată

cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare.”

68. Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 80/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Brașov — Secția civilă în Dosarul nr. 2.710/62/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care s-a stabilit că:

„În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.”

69. Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 23/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin care s-a stabilit că interpretarea art. 1 alin. (1), (2) și (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se lămuri dacă sintagma „salarizat la același nivel” din conținutul alin. (5¹) vizează ansamblul textului imediat precedent, respectiv „personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice”, precum și textul „la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014” din cuprinsul alin. (1) și textul „la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014” din cuprinsul alin. (2), prin care s-a stabilit că:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma «salarizat la același nivel» are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.”

70. Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 48/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 27 septembrie 2018, prin care s-a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 6.839/99/2016, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor capitolului III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 4 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, schimbarea poziției în clasificarea legală din «muzeu de importanță regională» în «muzeu de importanță națională» în anul 2015 determină la nivel salarial drepturile corespunzătoare noilor condiții de încadrare și, în această ipoteză, care este elementul referențial de raportare al noilor drepturi salariale în condițiile în care la nivelul autorității administrației publice locale tutelar nu există o funcție similară în plată? Modificarea drepturilor salariale, în ipoteza ridicată la prima întrebare, vizează toți salariații care își desfășoară activitatea într-un «muzeu de importanță națională» sau aceasta se aplică exclusiv funcțiilor prevăzute în capitolul III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010?»

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

71. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

72. Verificând cu prioritate admisibilitatea sesizării, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că, potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024: „Dacă, în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

73. Conform art. 1 alin. (1) din același act normativ, „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”.

74. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile: a) existența unei cauze aflate în curs de judecată; b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac; c) să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei; d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

75. Se observă că, spre deosebire de condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept, iar Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de către completurile de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță sau în calea de atac, fiind eliminată condiția sesizării numai de către completurile de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor care sunt investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

76. Verificând îndeplinirea acestor condiții, se constată că dosarele în care au fost formulate sesizările au ca obiect calcularea soldelor de funcție de care beneficiază reclamantii în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi în baza unei valori de referință sectorială de 600 lei prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010, stabilirea acestora la nivelul maxim din grilă în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice din cadrul familiei ocupaționale „Apărare, ordine publică și securitate națională”, modificarea sporurilor, plata diferențelor și actualizarea cu indicele de inflație, plata unor daune-interese moratorii egale cu dobânda legală penalizatoare.

77. Astfel, pretențiile deduse judecării se circumscriu unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

78. Cauzele în care au fost formulate sesizările se află în primă instanță, fiind pe rolul unui complet de judecată specializat în litigii de muncă și asigurări sociale din cadrul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

79. Cu titlu prealabil se reține că, potrivit art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, încheierea prin care se dispune sesizarea va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților. Prevederile art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă sunt aplicabile inclusiv sesizărilor formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în condițiile în care art. 4 din acest act normativ stabilește că dispozițiile ordonanței de urgență se completează cu cele ale Codului de procedură civilă și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

80. Așadar, din punct de vedere formal, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă expunerea elementelor de fapt și de drept relevante ale litigiului, precum și indicarea considerentelor din care rezultă că problema de drept are caracter veritabil, de natură să influențeze în mod direct soluția cauzei pe fond, fiind deci necesare atât o analiză argumentată cu privire la toate condițiile de admisibilitate incidente, cât și exprimarea opiniei preliminare a completului de judecată asupra chestiunii de drept cu privire la care se dispune sesizarea.

81. Or, din conținutul încheierilor completului de judecată rezultă caracterul deficitar al sesizărilor, acestea cuprinzând expunerea obiectului și situației de fapt, iar la capitolul intitulat „Referitor la motivele care susțin admisibilitatea sesizării instanței supreme cu problema/ele de drept dedusă/e judecării în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024” se fac aprecieri asupra caracterului „destul de confuz” al art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

82. Se susține că textul este confuz cu privire la situațiile care impun sesizarea instanței supreme, deoarece din cuprinsul acestuia nu rezultă dacă sesizarea se impune în orice situație, adică și în cazul unor probleme de drept ale căror rezolvări sunt evidente sau doar pentru clarificarea unor chestiuni de drept dificile, premise care prin nerespectare pot să atragă respingerea unor astfel de sesizări ca inadmisibile.

83. Deși instanța de trimitere arată că practica instanței supreme se conturează în sensul clarificării unor chestiuni dificile de drept, se apreciază că o astfel de sesizare intervine în legătură cu orice problemă de drept dedusă judecării în cauzele

ce se încadrează în obiectul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de gradul de dificultate.

84. În continuare se expune punctul de vedere al părților în sensul că nu sunt incidente prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin raportare la deciziile instanței supreme nr. 49 din 18 iunie 2018, nr. 51 din 11 noiembrie 2019, nr. 15 din 28 mai 2020, nr. 36 din 4 iunie 2018, nr. 23 din 26 septembrie 2016 și nr. 48 din 18 iunie 2018.

85. Instanța de trimitere apreciază însă că aceste decizii nu sunt incidente în cauză și constată că se impune sesizarea în temeiul ordonanței de urgență amintite.

86. La capitolul „Punctul de vedere al instanței cu privire la aspectele de drept puse în discuție”, autorul sesizărilor arată că nu își exprimă poziția cu privire la chestiunile de drept din cauză pentru a evita o antepunțare.

87. Față de cele exprimate de autorul sesizărilor, se apreciază că instanța de trimitere are obligația identificării, în concret, a chestiunii de drept care necesită interpretare, a aspectelor care conferă caracterul antagonic al interpretării normei de drept, dar și a prezentării modului diferit în care aceasta poate fi interpretată.

88. În privința celor două sesizări conexe se remarcă faptul că instanța de trimitere nu a indicat care este chestiunea de drept ce se cere a fi interpretată și nici dacă aceasta este susceptibilă de moduri de interpretare diferite.

89. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost sesizat prin redarea în întregime a obiectului celor două acțiuni, lăsând la aprecierea și latitudinea instanței supreme identificarea normelor aplicabile soluționării litigiului, atribut ce rămâne în sfera de competență a instanței de judecată investite în acest sens.

90. Pentru primele două întrebări dintr-un dosar și respectiv trei întrebări din dosarul conexas, care sunt în realitate petite ale acțiunii, instanța supremă ar trebui să identifice normele prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 și să stabilească dacă acestea permit ca reclamanților să li se calculeze solda de funcție în baza unei valori de referință sectorială de 600 lei, urmând ca aceeași instanță supremă să analizeze textele indicate de autorul sesizării din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, Legii-cadru nr. 153/2017, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2020, dar și deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 32 din 11 decembrie 2015, nr. 23 din 26 septembrie 2016, nr. 51 din

11 noiembrie 2019, Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016 și să stabilească dacă reclamanților ar fi trebuit să li se stabilească soldele de funcție la nivelul maxim din grilă.

91. Or, instanța supremă nu se poate substitui instanței de trimitere în ceea ce privește identificarea și enunțarea unei chestiuni de drept punctuale, iar din conținutul sesizărilor nu rezultă care este dilema instanței cu privire la posibilele interpretări ale acesteia.

92. Întrebarea referitoare la posibilitatea modificării sporurilor, plata unor diferențe bănești ce s-ar impune să fie actualizate cu indicele de inflație și plata unor daune-interese moratorii egale cu dobânda legală penalizatoare și penalități de întârziere a primit dezlegare prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 75/2020.

93. În privința existenței unei discriminări la stabilirea soldelor de funcție ale persoanelor nou-angajate, în sensul prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 137/2000, s-au pronunțat în sensul inadmisibilității unei astfel de sesizări mai multe decizii ale Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv deciziile nr. 20 din 22 iunie 2015, nr. 67 din 2 octombrie 2017 și nr. 83 din 18 noiembrie 2024, prin care s-a arătat că prin modalitatea de formulare a întrebării instanța de trimitere nu solicită interpretarea unei norme de drept, ci solicită stabilirea elementelor faptice specifice ce conduc la soluționarea cauzei cu care a fost investită instanța.

94. În concluzie, nu poate fi reținută justificarea instanței de trimitere în sensul riscului antepunțării, exprimarea punctului de vedere este obligatorie în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, text aplicabil și în condițiile incidenței Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, or, instanța de trimitere nu a arătat care este chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată și nici dificultatea acesteia (Decizia nr. 61/2024), iar neidentificarea unei chestiuni de drept care necesită interpretare conduce la inadmisibilitatea sesizărilor din dosarele conexe nr. 2.960/1/2024 și nr. 2.961/1/2024.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 18.784/3/2022* și nr. 5.365/3/2021*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

— Dacă în perioada 2019-2022 soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi se calculează în baza unei valori de referință sectorială de 600 lei prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010.

Dacă, începând cu data de 9 aprilie 2015, prin raportare la art. 1 alin. (5¹), art. 5 alin. (1¹) și alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, precum și art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, Decizia nr. 32 din 19 octombrie 2015, Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2020, așa cum a fost aprobată prin Legea nr. 280/2020, soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi trebuiau stabilite la nivelul maxim din grilă în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice din cadrul familiei ocupaționale „Apărare, ordine publică și securitate națională” pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație.

Dacă se consideră discriminare în sensul prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 48/2002, cu modificările și completările ulterioare, stabilirea soldelor de funcție ale persoanelor nou-angajate în baza unui algoritm diferit de cel în baza căruia au fost stabilite soldele de funcție ale reclamanților, angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi.

— *Dacă în perioada 2017 până la zi soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi se calculează prin raportare la salariul minim brut garantat în plată.*

Dacă în perioada 2018-2021 soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi se calculează în baza unei valori de referință sectorială de 600 lei prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010.

Dacă în anii 2015-2016, prin raportare la Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2020, așa cum a fost aprobată prin Legea nr. 280/2020, soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi trebuiau stabilite la nivelul maxim din grilă salarială în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice din cadrul familiei ocupaționale „Apărare, ordine publică și securitate națională” pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradatie.

Dacă modificarea cuantumului soldelor de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi implică modificarea și a sporurilor/adaosurilor/sumelor tranzitorii care se raportează la acestea și dă dreptul la plata de diferențe și dacă aceste diferențe se impun a fi actualizate cu indicii de inflație și implică plata de daune-interese moratorii egale cu dobânda legală penalizatoare și penalități pe zi de întârziere.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Georgiana Toader

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

